

Schade aan metalen door insecten

In het algemeen geldt dat mineralen en materialen van metaal en kunststof niet door aantasting van insecten worden bedreigd. Maar reeds uit het jaar 1697 zijn berichten over aantastingen door insecten van lood bekend. Uit dezelfde tijd stammen meldingen over schade aan stenen door „maden”. In de Krim-oorlog (1854-1855) hadden houtwespen het uitgerekend op de loden patroonkogels van het Franse expeditieleger gemunt en boorden zich in die kogels. Heden ten dage worden houtwespen af en toe bij het doorboren van gipskartonplaten betrapt. De gewone spekkever kan in 4 uur loodblik van 0,2 mm dikte doorboren, terwijl de larven van de wilgehoutrups zich in enkele dagen zelfs door 4 mm dikke wanden van een laadkist „heenwerken”. Maar ook andere zachte metalen zijn niet veilig voor insecten. Zo werd in 1980 een doorboorde orgelpijp van tin aangetroffen; het werk van larven van de spinthoutkever.

Ook door verpakkingsfoliën van aluminium laten voorraadbeschadigers en vlinderlarven zich geen halt toeroepen. Enige diefkeversoorten nemen het op met spiegelbekleding van zilver en amalgaam, of met vergulde voorwerpen. Metsel- en zijdebijen tenslotte zijn bekend als beschadigers van metselwerk. De aard van de schade van insecten aan zulke materialen is veelsoortig. Ze kan ontstaan als kevers die uit het popstadium zijn gekomen zich uit hout of voedingsmiddelen willen bevrijden en daarbij een omhulsel van zachtmetaal of kunststof moeten overwinnen. Ook honger kan een reden zijn, waarbij ook zelfs stoffen worden aangeknaagd die voor de insecten als voedsel onbruikbaar zijn. Omhulsels van hoogspanningskabels kunnen aangevreten worden door jonge larven die uit de daarop gedeponeerde eieren zijn gekropen.